

Zasady wyznaczania powierzchni ochronnych na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu – Nadleśnictwie Wołów.

Zgodnie z definicją oraz kryteriami wyznaczania powierzchni ochronnych (wg standardu – FSC-STD-POL-01-01-2013 treść wskaźnika 6.2.10 : *Wymaga się wyznaczania stref ochronnych i powierzchni referencyjnych w celu maksymalizacji ich wpływu na zachowanie i ochronę bioróżnorodności w zależności od ich wielkości (np. poprzez tworzenie korytarzy ekologicznych, chronionych mokradła, utrzymanie powierzchni naturalnych).*

Rozmiar i położenie stref ochronnych i powierzchni ochronnych są odpowiednie dla zapewnienia ciągłej obecności rzadkich i zagrożonych gatunków. (wskaźnik 6.2.1. i aneks nr 1 do Standardu FSC) oraz ekosystemów referencyjnych (kryterium 6.4).

Łącznie powierzchnie wyznaczone dla celów ochrony bioróżnorodności z tytułu wskaźników 6.2.10 i 6.4.1 są nie mniejsze niż 10% powierzchni certyfikowanej.

Strefy ochronne i powierzchnie ochronne mogą stanowić powierzchnie nieleśne. Mogą zawierać mokradła, powierzchnie otwarte oraz mogą spełniać różne cele (np. mogą być zlokalizowane częściowo na zboczach podatnych na erozję, w celu ochrony zasobów wodnych). Jednakże, w każdym przypadku, ich wyznaczanie musi być uzasadnione przede wszystkim dążeniem do maksymalizacji ochrony bioróżnorodności w jednostce gospodarowania.

Strefy ochronne i powierzchnie ochronne to zdefiniowane tereny, które są stworzone i utrzymywane przede wszystkim dla ochrony gatunku, siedliska, ekosystemu, cech naturalnych lub innych specyficznych dla siedliska wartości ze względu na ich znaczenie dla środowiska naturalnego i kulturowego lub w celu monitoringu, oceny lub badań, niekoniecznie wykluczając możliwość prowadzenia działań gospodarczych kontekście Zasad i Kryteriów, zarządzanie na tych terenach powinno polegać na ochronie czynnej, a nie biernej.

Przykłady stref ochronnych i powierzchni ochronnych (wg FSC Polska).

1. Lasy uznane za ochronne decyzją ministra właściwego do spraw środowiska (w odniesieniu do lasów stanowiących własność Skarbu Państwa) lub starosty (w odniesieniu do pozostałych lasów). Kategorie ochronności tych lasów wymienione są w §1 p. 1-7 Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska , Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25.08.1992r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej (Dz. U. Nr 67 poz. 337);
2. Drzewostany znajdujące się w ekstremalnych warunkach wzrostu, np.: w strefie górnej granicy lasu, na siedliskach wilgotnych i bagiennych , na źródłiskach i w ich bezpośrednim otoczeniu, na wydmach zagrożonych erozją, na stromych zboczach, w zapadliskach górniczych i w rejonach zniszczonych lub strefach zagrożenia przez przemysł;

3. Drzewostany znajdujące się bezpośrednio przy źródłiskach, rzekach, jeziorach, a także w miejscach kultu religijnego i wokół drzew matecznych, gdzie zaleca się kształtowanie ekotonów.
4. Otuliny parków narodowych i rezerwatów, parki krajobrazowe wraz z ich otulinami, użytki ekologiczne, tereny sukcesji leśnych, powierzchnie korytarzy ekologicznych i ekotonów, drzewostany nasienne, powierzchnie nieleśne (np. nieużytki, wychodnie skalne torfowiska, wody) wyznaczone w celu maksymalizacji ochrony różnorodności biologicznej jednostki gospodarowania.

W ramach wyznaczonych powierzchni ochronnych wybrane zostały powierzchnie o szczególnych wartościach przyrodniczych. Głównie na terenach leśnych w granicach korytarzy ekologicznych, które swoim zasięgiem obejmują obszary parków krajobrazowych. Dzięki przyjętym zasadom wyznaczania powierzchni ochronnych, dodatkową ochroną objęto fragmenty korytarzy ekologicznych, które znajdują się w granicach sieci Natura 2000